

Prýliš Dlouhey Víkent

Prago Union

Byla první sloka, byl rýmu čas
Měl jsem jich pár po kapsách a proto jsem tu zas
Nic moc složitýho, ale zato prožitýho (upustíme ventilek duši)
Tenhle model, to byl zase nátěr
V gauči po mě zbyl jen vobrovskej kráter
Dobří občané maj svý jistoty
Třináctý platy a chaty
A my chlapy vytáhneme nějaký rýmy z paty
Posbíráme desky zlatý
A zas se budem válet někde dva roky úplně sťatý
To je rap, velkéj svět a na něm hafo skunku
A my ho žijem 24/7 jako že Rumcajs mrdá Manku
A vo tom žádná!

Je potřeba mí těsnej koncept
Páč každý hovno má dva konce
A bez balance neudržíš čistou hlavu
K čemu je elegance, když jenom elegantně prosíráš svý šance
Černá díra klíčová, situace
Tíha žádná, nulová gravitace, uletěla motivace
Desorientace, ztráta dat ohledně destinace
Kurva práce, ale co, zato už dokonale ovládám umění se ztracet
Ale budu easy, jak to říct česky
Budu happy, sýr, dyť venku je hezky přítulný počasí
Pozitivní ohlasy, negativní ozvěny
Každej stejně slyší jen co chce
A vo to jde ne, jak si kdo vypere

Refrén:

Zvuk z pouště
A karavana mejch pocitů jde přes poušť tvý duše

Nedávno mě při jointu zastihl spánek
Shořela většina mých dobrých stránek
O ne, zase na nule
Ráno už dávno nepamatuje večera
Permanentní kocovina, opilec rohlíkem, naděje
Přestřelka slepejch slov nad rozlitym mlíkem
Zatímco venku teče krev příliš dlouhej víkend

Trocha fantazie nikoho nezabije
Je v nás tolik energie
A smrt je přitom pořád jenom teorie
Tak takhle si tu žijem
Uprostřed svatý války mezi tím co myslí a co pije

Refrén (2x)

Něco tady nehraje, ale můj DJ to není
Žeby něco k přemejšlení?
Víc hlav víc ví, ale já vim svý
Co chce žít nech žít, co spí ať spí
Na lavičce v parku, ve stínu nedopalku
Típal sem další den a vodpálil.....od baráku
Jako nákej děd starej venčícího psa kmet
Sem tam sed a čet Bylo nás pět
A čas zase jednou na někoho nečekal

Ale já, já, já si počkám na svůj čas

Sem slepá ulička evoluce
Poslední Deph svýho kruhu
Vězeň vyšších principů
Bezmocná oběť, jak nos, důkaz obžaloby u posledního soudu
Vydán na pospas troubům
Pokouším se o nevolnost
Uvěřim prga, nejvyšší čas odpálit další ulehčující okolnost
A odročit svůj případ na věčnost
Stejně není odvolání
Život je pes, někdy pitbull jindy pudl zase
Pak hned v base
Až nakonec čau čau

Tak prober se, zvedni se, jdi za svym, dej to
Probud' se, postav se, kámo nevzdávej to
Tak prober se, zvedni se, jdi za svym, dej to
Probud' se, postav se, kámo nevzdávej to
Tak prober se, zvedni se, jdi za svym, dej to
Probud' se, postav se, kámo nevzdávej to

Protože lidi kvetou a zas vadnou
Pro svojí chvílku slavnou
Lidi nemaj cestu snadnou
Lidi nemůžou lítat, protože se bojejí že spadnou

Refrén